Aliqnte c a ¶ Adiutor meus: in mirabilibus facientis. b ¶ Et pte/ctor meus: in persecutionibus illatis: c ¶ Tu es. q. d. in hoc apparet q dñs sollicitus est mei: qz z adiuuat ad bonũ z pte/git a malo. Deut. xxxiij. d. In dño scutũ auxilij mei. d ¶ De⁹ meus ne tardaueris: reddere mihi p̃miũ passiõis / vt alij fortiores fiant ad pa/rienter sustinẽdũ. De illo merito et premio: dicit Phil. ij. a. Mũ/liauit semetipsum fa/ctus obediens vsq̃ ad mortem: mortẽ autem crucis: Propter qõ z deus exaltauit illum: z donauit illi nomẽ ꝛc.

Al. liberator

Al. tectis dñe

a Adiutor meus et protector
b c meus tu es: deus me⁹ ne tar/
d daueris.
¶ In finẽ psalmus dauid.

Aliter. * deus diligit: z odit eos contraria: sicut dicit Ecc⁹. xxv. a. Tres species odiuit anima mea / z aggrauor valde animę illo/rũ: diuitem mendacẽ / pauperẽ superbũ / senem fatuũ z insensa/tum. Diuites mẽdaces sunt: qui mendicãtes paupertatẽ ꝓfi/tent: sed in thesauris recõdentes vel deliciose viuentes / paup/tatis ꝓpriatẽ nõ habent: Recipiẽdo pauperes sunt: sed vtendo diuites sunt. Pauper supbus est: qui mẽdicare erubescit: Hoc eñ ex supbia ẽ. Senex fatu⁹ est: quicũq̃ plen⁹ mũdi sapiẽtia: q̃ stultitia est apud deũ. j. Cor. iij. d. dei sapiẽtię nõ acquiescit: quę dicit: Primũ quęrite regnũ dei z iusticiã eius / et hęc oia adijciẽt vob: Matth. vj. d. Et eradicato fũdamẽto ecclesię z religiõis / qõ ẽ petra christ⁹. j. Cor. x. a. diuitias dicũt esse fũ/damentũ. Uñ cũ in aliqua ecclesia vl religione nõ sũt diuitię / dicũt q sine fundamẽto est. Sed magz credendũ est apl'o: qui dicit. j. Corinth. iij. c. Fundamentũ aliud nemo potest pone/re ꝓter id qõ positũ est: qõ est christ⁹ iesus. Ideo dicit hic ve/rus paup: Dñs sollicitus est mei. Ideo etiã alibi dicit in Ps. Ps. 54. Iacta sup dominũ curã tuã / z ipe te enutriet. Et. j. Pet. v. b. Omnẽ sollicitudinẽ vestrã ꝓijciẽtes i eũ / qm̃ ipsi cura est de vobis. Nec tm̃ sollicit⁹ est ꝓuidẽdo sustẽtationẽ: sed z adiutor est in operatiõe / z ꝓtector in temptatiõe: Uñ adiungit: a ¶ Adiutor meus z ꝓtector meus tu es: supple in pre/senti: sed in futuro eris saluator. Et ne diu te careã: d ¶ De⁹ meus ne tardaueris: Tu. s. q / de⁹ es p creationẽ: me⁹ p recreationẽ: ne tardaueris / quin cito venias ad saluationẽ. Esa. xxxv. a. Pusillanimes cõfortamini z nolite timere: ecce deus vester vltionẽ adducet retributionis: deus ipse veniet et saluabit nos. Primũ dicit vltionẽ / quãtũ ad malos: sed q̃ntũ ad bonos dicit / saluabit nos: qõ nobis p̃stare dignet ipse salu/tor iesus christus: Amen. ¶ Expo. Ps. XL.

Beatus qui intelligit ꝛc. Titulus. In finẽ psal/mus dauid. Iste titulus patet. Scõm aũt Hiero. titul⁹ talis est. In finẽ intellectus filijs chore. Sępe i titulis psalmor fit mẽtio de filijs chore: qz licz chore ꝓpter ambitionem perierit: vt legit Numeri. xvj. e. tñ quidã de suis filijs maliciam illius non sunt imitati: et a dauid in mi/nisterio domus domini sunt assumpti. Item ꝓpter nominis interpretationẽ maxime sumit in isto titulo. Chore enim cal/uaria interpretat: in quo loco crucifixus est dominus: Et filij chore dicunt specialiter imitatores passiõis dñi. Uñ is est sen/sus tituli: Intellect⁹ hui⁹ psalmi / tẽdẽs / in finẽ / christũ / at/tribuit / filijs chore: id ẽ imitatoribꝰ passiõis christi. Inten/tio est: vt moneat credere in christũ deum / pauperẽ / crucifixũ / resuscitatũ. Unde tripertitus est psalmus. Primo cõmendat eũ / q̃ christũ pauperẽ z egenũ videẽs: nihilomin⁹ eũ esse verũ deũ credit. Secũdo agit ꝏ passiõe christi: ibi: Inimici mei. Tertio ꝏ resurrectiõe ipsi⁹: ibi: Tu aũt dñe. Dicit ergo: e Beatus q̃ intelligit sup egenũ z pauperẽ / christũ. i. q̃ p hoc q oculis corpis videt eũ pauperẽ z egenũ / oculo fidei intelligit id qõ sup̃ id qõ videt / est. s. diuinitatẽ in eo esse itel/ligit p fidẽ. Act. xv. b. Fide purificãs corda eor. Matth. v. a. Beati mũdo corde: qm̃ ipsi deũ videbũt. f Sup egenũ z pauperẽ. Christ⁹ fuit egen⁹ z paup: sm qõ p̃dictũ est: ibi: Ps. 39. Ego autẽ mẽdicus sum z paup. Et sup istũ etiã debem⁹ intel/ligere. i. in eũ / vt recogitem⁹ q̃d ꝓ nobis fecerit. Uñ Ecci. xxix c. Ꝛatiã fideiussoris ne obliuiscaris: dedit eñ ꝓ te aiaz suã.

Partitio psalmi

Sed sicut dicit Esa. lviij. a. Justus perit z nõ est q̃ recogitet in corde suo. Potest etiam sic legi: Beatus q̃ intelligit sup egenũ z pauperẽ. i. sup christũ / qui egenus z pauper est in mẽbris suis: sicut dicturus est i iudicio. Unde Matth. xxv. d. Nudus fui z cooperuistis me ꝛc. Et itẽ: Qõ vni ex mi/nimis meis fecist / mi/hi fecistis. Sed multi sunt qui nolunt intelli/gere sup istũ egenũ: sz satz attẽti sẽt sup eũ di/uitẽ. Uñ dicit Aug⁹. Christ⁹ donat z eget: qñ donat / vis accipe: qñ eget / nõ vis dare. Al sic: Sup egenum et pauperẽ / quẽcũq̃. Et dicit / intelligit: qz maius est dare animã cõpa tiendo q̃ pecuniã. Esa. lviij. c. Cum effuderis esuriẽti animã tuã / z animã afflictã repleueris: oriet in tenebris lux tua. Et debem⁹ intelligere sup eũ / q̃ est eiusdẽ naturę nobiscũ / z eius/dem cõditiõis / z de eodẽ luto. Job. xxxiij. a. De eodẽ quoq̃ luto ego formatus sum. Et notandũ q̃ dicit pauper bonus z malus: z vterq̃ multipliciter.

e f g Beatus qui (XL.
b intelligit super egenũ
et pauperẽ: in die ma/
la liberabit eum dominus.

Bon⁹ — Paup
- Ad litterã. Deut. xv. c. Non deerũt pau/peres in terra habitatiõis tuę.
- Christ⁹. ij. Cor. viij. b. Propt vos egen⁹ factus est. Matth. viij. c. Filius homis nõ habet vbi caput suũ reclinet.
- Claustralis. ij. Cor. vj. b. Tanq̃ nihil ha bẽtes. Mat. xix. d. Ecce nos reliq̃m⁹ oia.
- Quilibet hũilis. Matth. v. a. Beati pau/peres spũ. Esa. vlti. a. Ad quẽ respiciã nisi ad pauperculũ ꝛc.
- Abstinẽs. Tob. iiij. d. Pauperẽ vitã geri/
- Martyr. Ecci. xiij. a. Paup lęsus (m⁹ ꝛc. tacebit. Heb. xj. g. Egẽtes / ãgustiati ꝛc.
- Apl's. Act. iij. a. Aur z argẽtũ nõ ẽ mihi.
- Pęnitẽs. Ecci. x. d. Paup glia p discipli nã. Esa. xlviij. b. Elegi te i camino pau/
- Captiuus. Geñ. xlj. g. Crescere (gratis. me fecit de⁹ i terra pauptatis meę.
- Illitterat⁹. Prouer. xij. b. Melior ẽ paup z sufficiẽs sibi / q̃ gloriosus z indigẽs pa ne. Ecci. xiij. d. Paup locutus est: et di/cunt: Quis est hic?

Dal⁹
- Diabolus. Prouer. iij. d. Egestas a dño in domo impij.
- Hypocrita. Apocz. iij. d. Nescis qz tu es miser z miserabilis z pauper.
- Piger. Ecci. xl. d. Fili i tẽpore vitę tuę ne
- Maledictus. Ecci. xiij. d. Me / (indigeas. quissima pauptas in ore impij.
- Impatiẽs. Prouer. xiij. b. Qui paup est increpationẽ non sustinet.
- Mendax. Ecci. xiij. c. Execratio diuitis
- Infirmus in fide. Ecci. xj. b. Est (paup. hõ marcid⁹ egens recupatiõe / plus defi/ciens virtute z abũdans pauptate.
- Adulter. Prouer. vj. d. Qui adulk ẽ ꝓpt cordis inopiã pdet animã tuã.

Auar⁹. Hiero⁹. Auaro deest tã qõ habet q̃ qõ nõ habet. Ecci. xxxviij. b. Substãtia iopis sm cor et⁹. Sic g triplicit itelligẽdũ ẽ: Sup egenũ z pauperẽ: Per fidẽ / vt dictũ ẽ / diuinitatz i christo: Per cõpassionẽ ad chri/stũ: Per cõpassionẽ ad paupes. Et homini q̃ sic / intelligit sup egenũ z paup erẽ / multa bona promittit. Primũ est bonũ vitę eternę. Qõ diuidit in duo. Primũ ẽ habere omne bonũ: de q̃ dicit: Beatus. Ille eñ est beat⁹ / cui oia optata succedũt. Secũdũ est carere oi malo: de q̃ subiũgit: g ¶ In die mala liberabit eũ dñs. Dies mala / est dies iudicij. Eccs. vij. b. Die malã p̃caue. Quę dicit mala / malicia pęnę. Sopb. j. d. Dies irę dies illa / dies tribulationis z angustię:

In prologo biblie ca. 8.

Bona q̃ conse/quit intendens super egenũ et pauperem

dies calamitatis ⁊ miserię ⁊c. Secũdo promittit ei bona vitę
ꝓsentis/plura. Primo gratiã cõseruantẽ. Unde dicit: a Do/
minus cõseruet eum: qui intelligit credendo. Hiere.v.a.
Domine oculi tui, pspiciũt fidem. Vel/Eum/cõpatientẽ chri
Ps.144. sto/⁊ in se/⁊ in pauperib⁹. Ps. Custodit dominus omnes di/
ligẽtes se. Conseruet.i.ex toto seruet. Jaco.ij.b. Qui offen
derit ĩ vno/ faci⁹ ẽ omniũ re⁹. Vel/Cõseruet.i.cũ illo seruã/
do seruet.j. Corinth.iij.b. Dei adiutores sum⁹. Vel/Con/
seruet.i.cũ alijs seruet. Prouer.xviij.d. Frater qui adiuuat
a fratre/q̃si ciuitas firma. Aug⁹.in regula clericorũ: De⁹ q̃ ha
bitat ĩ vob:etiã isto mõ custodiet vos ex vob.i.si alter sit solli/
cit⁹ ex altero. Secũdo ꝓmittit eis gratiã viuificantẽ/ dicens:
b Et viuificet eũ: credentẽ. Abacuk.ij.a. Just⁹ ex fide vi/
uit. Vel/eũ: cõpatiẽtẽ.j. Timoth.iiij.c. Pietas ad oia vtilis
est: ꝓmissionẽ habẽs vitę q̃ nũc est ⁊ futurę. Tertio gratiã cõ
summantẽ/cũ addit: c Et beatũ faciat eũ in terra.i.in
pñti vita. Et quõ pot hõ esse beat⁹ ĩ tra: Per spẽ. Ro.viij.e.
Spe salui facti sum⁹. Col.ij.c. In q̃ ⁊ resurrexist̃ p fidẽ/Ecce
beatitudo resurrectionis p fidẽ. Quarto liberationẽ a pctis: q̃
sũt ex suggestiõe diaboli. Unde seq̃t: d Et nõ tradat eũ in
aiaz inimicorũ ei⁹. i.in volũtatẽ ⁊ desiderijs eorꝫ: licz q̃ũq̃z
tradat ĩ manib⁹ eorꝫ Job.ix.c. Terra tradita ẽ in man⁹ impij/
ad ꝓbationẽ: nõ tũ tradit ĩ volũtatẽ eorũ/q̃ est vt ad pctũ p/
ducat. Unde Job.j.c. Ecce oia q̃ hz̃ĩ manu tua sũt. Et.ij.eius/
dem.b. Ecce in manu tua ẽ: Nõ dic in volũtate. Unde volũtatẽ
diaboli reprimẽs/statim subiũgit: ibi: Uerũtũ aiaz illi⁹ serua.
Quãto liberationẽ a pctis/q̃st ex tẽptatiõib⁹ carnis. Unde dic:
e Dñs opẽ ferat illi sup lectũ doloris ei⁹. Caro enim ẽ
lect⁹/i q̃ requiescat hõ. Hiere.xxxj.d. Usq̃quo delicij dissolue
ris filia vaga? Sz dñs ĩmittẽdo dolorẽ vel ĩfirmitatẽ/ facit eẽ
lectũ dolor/: Et sic fert opẽ: qz sic dz Eccli.xj.d. Malicia vni⁹
horę/obliuionẽ facit luxurię maxime. Et b ẽ q̃d seq̃t: f Uni/
uersũ stratũ ei⁹. i.vniuersã carnis voluptatẽ. Amos.vj.a.
Uę vobis q̃ opulẽti estis ⁊c. g Uersasti: id est cõuertisti in
angustias ⁊ dolores. Vel/ Uersasti: id est carnem quę prius
spiritui ꝓerat/ versasti vt spũi subdita esset. Gen.iiij.a. Sub te
erit appetit⁹ ei⁹/⁊ tu dñaberis illi⁹. h In infirmitate ei⁹:
quã ei propter hoc cõtulisti.ij. Corinth.xij.c. Uirtus in infir
Ps.15. mitate perficit. Ps. Multiplicatę sunt infirmitates eorum:
postea accelerauerũt. Hęc etiã sex possunt assignari sex operi/
bus misericordię: de quibus Matth.xxv.c. Quę notant his
versibus: Uisito/poto/cibo/redimo/tego/colligo/cõdo. Hoc
vltimũ quod septimũ est/non habet in Matthęo: scz sepelire
Tob.4. mortuos: sz de Tobia sumit. De illo ergo qui facit opera mi/
sericordię: de quo expositum est: Beatus qui intelligit
super egenum ⁊ pauperẽ: dicit: Dominus cõseruet
eum: quia/tegit. Viuificet: quia/cibat. Beatum faciat:
quia/visitat. Et non tradat eum in animã ⁊c. quia redi/
mit. Opem ferat illi: quia colligit. Uniuersum stratũ
eius versasti in infirmitate eius/dando sanitatem: quia
condit. Item quia dicit: non tũ/stratum: sed addit: vniuer/
sum: Notandum q̃ multiplex dicitur lectus siue stratum: et
quodlibet versat domin⁹ in infirmitate.

Lect⁹ dr
- Caro: vt supra dictum est.
- Amor temporaliũ. Cant.j. iij.a. In lectulo meo p noctes q̃siui quẽ diligit aia mea: q̃siui et non ĩueni. Hũc lectulũ versat dñs in ĩfirmitate ho/minis: qz facit tpalia expẽdi. Job.ij.b. Pellẽ ꝓ pelle/et cũcta q̃ habet hõ dabit ꝓ anima sua.
- Ps.6. Cõsciẽtia. Ps. Lauabo p singulas noctes lectũ meũ. Cant.j.iij.c. En lectulũ salomonis sexagi/ta fortes ambiũt. Hũc versat dñs ĩ infirmitate per cõfessionẽ. Eccli.xviij.c. In tpe infirmitat̃ ofide cõuersationẽ tuã. Eccli.xj.d. In fine hois denudatio operũ illi⁹. Luc.xv.b. Mulier quę pdiderit drachmã.i.gratiã: euertit domũ ⁊ q̃rit diligenter donec inueniat.

Lect⁹ etiã dicitur
- Otiũ siue quies vel cõtẽplatio. Matth.xxiiij.d. Erũt duo ĩ lecto/vn⁹ assumet ⁊ vn⁹ relinq̃t.
- Eterna reques. Luc.xj.a. Pueri mei mecũ sũt ⁊c.
- Eterna damnatio. Esaię. xliij.c. Subter te ster/net tinea ⁊c. Positis illis bonis quę ꝓmittit eis q̃ fidẽ christi ⁊ cõpassionẽ ꝓximi habuerint: Prophęta nõ de se ꝓsumẽs/ ad dei misericordiã recurrit/petẽs ea sibi/nõ suis meritis: sed misericordia dei dari. Unde sequit: i Ego dixi. Et si ego: ergo ⁊ vos alij dicere debetis. Quid: k Domine: qui potens es: l Miserere mei. Sap. xj. d. Misereris omniũ q̃a oia potes. Et in collecta: Deus q̃ omnipotentiã tuam parcendo maxime et miserendo manifestas. m Sana animã meã: tu q̃ es medic⁹ animarũ/ ⁊ indigeo misericordia ⁊ sanitate. n Quia peccaui tibi: id est cõtra te: Quasi dicat: Miserere mei: qz confiteor me miserũ. Sana: quia cõfiteor me ęgrũ. Miserere: q̃ ad offensę dimissionẽ. Sana animã: quo ad sequelę peccati.i.pęnę deletionẽ. Hiere.xvij.b. Sa/na me dñe ⁊ sanabor: saluũ me fac ⁊ saluus ero. Cũ aũt dicit/ Sana: ostẽdit q̃ nõ est insanabilis plaga sua: Sic ecõtrario Hiere.xiiij.d. Quare q̃ pcussisti nos ita vt nlla sit sanitas? Et Hiere.xxx.b. Insanabilis fractura tua/pessima plaga tua.

a Dñs cõseruet eũ ⁊ viuificet
b eũ ⁊ beatũ faciat eũ in tra: et
c nõ tradat eũ ĩ aiaz inimicorũ
d eius. Dñs opẽ ferat illi sup
e lectũ doloris ei⁹: ⁊ vniuersũ
f stratũ ei⁹ ⁊ versasti ĩ ĩfirmitate
g eius. Ego dixi dñe miserere
h mei: sana aiam meã q̃z pecca
i ui tibi. Inimici mei dixerũt
k mala mihi: q̃n morie⁹ et pibit
l nomẽ ei⁹. ⁊ Et si ingrediebat

Al. ⁊ animas inimici eius
Al. ⁊ rotum
Al. ⁊ veritas
Al. ⁊ Et ingrediebatur vt videret: vana locutus est cum congregauerũt

o Inimici mei ⁊c. Secũda pars: in q̃ christ⁹ agens de sua
passione: loquit̃ de crucifixoribus suis: qui non super egenum
intellexerunt: sed tũ egenum hominẽ eum putauerũt. Et pri/
mo ostendit eos malam voluntatẽ habuisse/cum dicit: Ini/
mici mei. Ps. Qui oderunt me gratis. Secũdo ostendit
eorum falsitatem/dicens: p Dixerunt mala mihi: id
eũ contra me. Ps. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa.
Et alibi: Posuerunt: id est deposuerũt aduersum me mala ꝓ
bonis. Tertio ostendit eorum crudelitatem/qua mortẽ illius
appetebant/cum subiũgit: q Quãdo morie⁹: supple di/
cẽtes: quando morie⁹. Ps. Captabant in animã iusti: et
sanguinẽ innocentem cõdemnabunt. Quarto ostendit eorum
inuidiam/qua non tũ mortem eius ꝓcurare: sed et memoriã
nominis ei⁹ delere volebãt. Unde addit: r Et/dicentes hoc:
quando peribit nomen eius. De his duobus/ Hie/
mię.xj.d. Cogitauerunt super me consilia/dicentes: mitta/
mus lignũ in panem eius/Ecce de morte. Et eradamus eum
de terra viuentiũ: ⁊ nomẽ eius non memorẽt amplius/Ecce
de nominis absolutione. Quinto ostendit eorum perditionẽ/
cum dicit: s Et si ingrediebat/ aliquis familiarẽ se si/
mulans/ad hoc

Allegorice
Ps.34.
Ps.108.
Ibidem
Ps.93.

Moraliter/dicit vir iustus: o Inimici mei: scz mũ/
dus/caro/dęmonia: p Dixerunt mala mihi: suggerẽ/
do. Mũdus suggerit auariciã: caro gulam ⁊ luxuriam: diabo
lus superbiã/inuidiaz ⁊ iram. Et ad quid/dixerũt/hęc/ma/
la mihi? Ut me ad mortẽ peccati traherent. Unde sequit:
q Quãdo morietur: quasi hoc dicebant sibimet de me:
quando morietur/per peccatũ: r Et peribit nomẽ
eius: quod scriptũ est in cęlo. Et notandũ q̃ duo sunt homi
necessaria.s.bona vita/⁊ bona fama. Et hęc duo conant isti
inimici penitus extinguere. Et ideo dicunt: Quãdo mori/
etur/quo ad vitam: et peribit nomẽ eius/ quo ad famã.
Eccli.xlj.c. Bonę vitę numerus dierũ: bonum autem nomẽ
ꝓmanebit in ęuũ. Et ibidem: Curam habe de bono nomine.
Sed econtrario de malis dicit. Esa.xiiij.f. Perdam babylo/
nis nomẽ: id est aię peccatricis. s Et si ingrediebatur.
Hunc versum sic exponit Aug⁹. Curiosus quisq̃z tunc quasi
ad videndum ingredit: quãdo alienum secretum sagaci studio
perscrutat: Vana loquit: quãdo vt min⁹ possit esse suspectus
eos a quibus caueri non vult/se diligere fingit. Deinde inicj/
tatem cõgregat: quia libere admissus/quicquid reprehensibi/
le videt in corde coaceruat. Exponit de visitatorib⁹ q̃ ingre/
diunt videre ecclesias/⁊ loquunt vana: quia de diuitijs ⁊ so/
lis ꝓalibus

Moraliter
Aliter

* mulans

mulans: ad hoc.ſ. a At videret: id est explorare liberta
tē meā/ videns ſi poſſet me reprehenſibilē inuenire: b Vana
loquebat: cū illis q̄ dixerūt/ Matth.xxij.b. Scimus quia
verax es: ⁊ viā dei in veritate doces ⁊c. Et ideo hęc esse vana
etſi vera cōſtat: Quia c Cor eius: id est ipse in corde ſuo:
d Cōgregauit iniquitatē ſibi. Unde
in Pſ. Mētita est iniquitas ſibi. Et cōgregata iniqtate/ intus in corde: e Egredi-
ebat foras/ ad principes: vt proditionem pageret. Hoc p̄cipue iudę cōuenit: De quo dicit Job.xiij.d. q̄ cū
accepiſſet buccellā/ exiuit cōtinuo. f Et loquebat in id
ipsum/ vanitatis: id est loquebat vana ⁊ falsa. Vel/ in idip-
sum/ iniqtatis. i. iniqtatē quā cōcepat in corde/ effudit in locu-
tione. Unde de iuda dicit Matth.xxvj.b. q̄ abijt ad p̄ncipes
ſacerdotū/ ⁊ ait illis: Quid vultis mihi dare ⁊ ego vobis eum
tradā: Sz ne ſoli iudę imputet/ Ecce qd̄ ſequit: g Aduer-
ſum me ſuſurrabant: nō vn⁹ tm̄: ſed h Omnes inimici
mei/ iudęi. Et notanꝭ hic tria eorū mala. ſ. occulta detractio/
cū dic: Suſurrabāt. ſ. vnus i aure alteri⁹. Maligna cogita-
tio/ cū addit: i Aduerſū me cogitabāt mala. Job.xj.g.
Ab illa die cogitauerūt vt interficerēt eū. Mala/ dico/ mihi/
ſm opinionē eor̄ q̄ putabāt malū mihi facere: ſz ſibi poti⁹ fa-
ciebāt. Vel cogitabāt mihi. i. ad vtilitatē meā: q̄z ide creuit
fruct⁹ eccl̄ię. Tertio notanꝭ eor̄ ꝓspiratio/ cū ſequit: k Verbū
iniquū ⁊c. Matth.xxvj.a. Cōſilū fecerūt vt ieſū dolo tene-
rēt ⁊ occiderēt. Verbū/ cōtra verbū dei: Iniquū/ ⁊tra ipſā
Al. ⁊ propter equitatē: Statuerūt/ ⁊cōtra iudicē. l Cōſtituerūt: q̄z in
malo cōuenerūt: m Aduerſū me/ veritatē ipſi aduerſarij
veritatis. Sed nūquid poterūt p̄ualere ⁊ qd̄ intēdūt pagere:
Nō: q̄z licz moriat/ q̄z hō est: tm̄ nō bibit nomē ei⁹: q̄z resurget
eo q̄ deus ē. Hoc ē qd̄ ſequit: n Nūquid q̄ dormit: id est
christ⁹ q̄ mortū: o Nō adijciet vt resurgat. q.d. adijciet
vt resurgat. Duę em negationes relinquūt affirmationē.

Natura. Matth.xxvj.d. Inuenit eos dormientes.
Gratię. Job.xxxiij.b. Aſſi irruit ſopor ſup hoies.
Pſ.5. Bona — Cōtemp lationis. Cant.ſ.v.a. Ego dormio ⁊c.
Dormitio — Mortis. Pſ. Ego dormiui. Et Job.xj.b. Lazar⁹ amicus noſter dormit.
Culpę. Eph.v.d. Exurge qui dormis ⁊c.
Pſ.75. Mala — Torporis vel odij. Pſ. Dormierūt ſomnū ſuū.
Adulationis. Prouer.xxiij.d. Eris ſicut dormiens in medio maris ⁊c.

Mors christi dr dormitio — Dicit autē mors christi dormitio ꝓpter multa. Primo: quia
fuit volūtaria/ ſic dormitio. Eſa.liij.c. Oblat⁹ ē: q̄z ipe voluit.
Job.x.d. Ego poteſtatem habeo ponēdi animā meā ⁊ iterū
ſumēdi eā. Secūdo: q̄z ad horā detent⁹ fuit in morte: ſicut hō
Pſ.15. ad horā detinet in ſomno. Pſ. Nō derelinques animā meā i
iferno: nec dabis ſāctū tuū videre corruptionē. Tertio: q̄z ſic
corp⁹ dormiētis deſtituū videt ⁊ ſine regimīe: ſic corp⁹ chri-
ſti myſticū qd̄ est ecclesia in morte christi deſtitutum videbat.
Zach.xiij.c. Percute paſtorē ⁊ diſpgēt oues gregis. Quar-
to: q̄z ſicut p ſomnū meliorat corp⁹: ſic eccl̄ia p mortē christi.
Luc.xij.f. Baptiſmo habeo baptiçari. ſ. morte: ⁊ quō coar-
tor vſqdū pficiat: q.d. cū pficiet dilataborī eccl̄ia. Propt̄ h
dic Aug⁹. Dormit adā vt fiat eua: mortt christ⁹ vt fiat eccl̄ia.
Dormiēti adę fit eua d latere: mortuo christo pcutit lat⁹ lācea
vt fluāt ſacramēta qb⁹ fiat eccl̄ia. Hoc etiā poſſet p ſe aſſigna-
ri/ q̄nta rō. Qui/ g̃ ſic/ dormit o Adijciet vt resurgat.
Et ſignāter dicit: adijciet. q.d. mori fuit ei p̄ncipale: alia aūt
adiacētia. Vl crucifixorib⁹ ſuis p̄ncipalit ⁊ ſolū cura fuit vt mo
rerēt: ipe aūt ipſis nolētib⁹ adiecit resurrectionē. Dixit: Qui
dormit ⁊c. Sz nūqd christe dormiſti: Ita. p Eteni/ dicit
christ⁹/ hō pacis meę ⁊c. q.d. vere mortu⁹ fuit: q̄z iudas tra-
didit me in man⁹ g̃entiū aiam meā. Et in hoc verſu aggrauat
peccatū iudę multi modis. Primo: q̄z christ⁹ erat ei pacific⁹:
⁊ iō nequi⁹ fuit eū tradere: qd̄ notat cū dic: Hō pacis meę. i.
cū q̄ ego pacē habebā: licz ipe mihi nō ita. Pſ. Si inimic⁹ meus
maledixiſſet mihi ſuſtinuiſſē vtiq̄z ⁊c. Secūdo: q̄z familiaris: qd̄
notat cū addit: q In q̄ speraui. i. sperare potui vel debui:
ſm vſū cōmunē eorū
q̄ i ſuis familiarib⁹ cō-
fidūt. Tertio: q̄z bnfi-
cus. Unde dic: r Qui
edebat panes me-
os: ad litterā. Unde di-
xit Luc.xxij.c. Ecce
man⁹ tradētis me me-
cū est i mēſa. In p̄mo
redarguitur iudas de
infidelitate. In secū-
do de deceptiōis fraude. In tertio de ſeditiōe. Talis g̃ dicit
christ⁹: s Magnificauit ſup me ſupplantationē. i.
p̄ditionē occultā. Magna em fuit ipſa p̄ditio: ſed magnifi-
cata fuit: q̄z a tali facta est/ q̄ ſic videbat amic⁹ ⁊ familiaris ei⁹.
Et notandū q̄ ꝓpter multas cauſas voluit christ⁹ tradi ab eo
q̄ videbat eſſe amic⁹ illi⁹. Prima ratio est/ ne hō ponat ſpem
ſuā in homīe.
* lis tpalibus faciūt mētionē: et poſtea cōgregāt iniquitatē. i.
māmonā iniqtatis. Abacuk.ij.c. Ve q̄ cōgregat auaricia do
mui ſuę. Et bn dicit: c Cor ei⁹: ex quo omne vitiū: Ideo
dī. j. Diuitię ſi affluāt/ nolite cor apponere: Et ſi qnq̄z liceat
manū apponere. e Egrediebat foras: q̄ ingreſs⁹ ē ad ex-
plorādū/ egredit ad detrahendū. Qd̄ em in corde ſuo cōgre-
gauit d malo alteri⁹/ tacere nō pōt: q̄z ſic dicit Matth.xij.c.
Ex abūdantia cordis os loquit. Et ſic bon⁹ hō de bono the-
ſauro p̄fert bona: vt ibi dicit: Silr malus hō de malo theſau
ro p̄fert mala. Eccl.xix.b. A facie verbi parturit fatu⁹: tanq̄z
gemit⁹ part⁹ infātis: Sagitta infixa femori canis: ſic verbū in
corde ſtulti. Canis em nūq̄z ē i pace donec ſagittā extraxerit
de femore: ſic detractor non quieſcit donec malū qd̄ in corde
ſuſcepit de alio: exteri⁹ effūdēs euomat. Unde dicit: f Et loq̄-
bat in idipſū. i. de hocipſo/ vl iterato/ vel ſil cū alijs detra-
ctorib⁹: Qd̄ fit p̄cipue in cōuiuijs diuitū. Unde Prouer.xxiij.
c. Noli eē i conuiuijs potatorū/ nec i comeſationib⁹ eor̄ q̄ carnes
ad eſcēdū p̄ferūt. ſ. carnes crudas/ carnalitates ⁊ vitia alior̄.
Unde manifeſt⁹ ſubiūgit: g Aduerſū me ſuſurrabāt oēs
inimici mei. Propriū ē detractor̄ ſuſurrare. Unde Ro.j.d.
Suſurrones/ detractores/ deo odibiles. Eccli.xxviij.b. Su-
ſurro ⁊ bilinguis maledict⁹ Eccli.xxj.d. Suſurro coinq̄nabit
aiaz ſuā. Et aūt ſeq̄t: i Cogitabāt mala mihi/ p̄cedit ſu-
ſurriū. Pri⁹ ē em cogitare ⁊ p⁹ ſuſurrare: Sz p̄posterādo or-
dinē/ dat ītelligi eorū puerſitatē. Sic Exo.xix.b. Oia q̄cūq̄z
p̄cepit nob dns faciem⁹ ⁊ audiem⁹. Hęc g̃ dicta ſūt de detra-
ctorib⁹. Qd̄ aūt ſeq̄t/ d adulatorib⁹ exponēdū ē. k Verbū
iniquū ꝓſtituerūt aduerſū me: Et qd̄ ſit illd ꝓbū/ ſubiū-
git: n Nūqd q̄ dormit nō adijciet vt resurgat. Dicūt
em adulatores: Dne adhuc ſatis pęnitētiā facietſ: bn poteſtſ
mō bibere ⁊ comedere ⁊ cętera facere: vos estis adhuc iuue-
nis: qn ſenuerit tūc facietis pęnitētiā. Hoc meli⁹ exp̄mit alia
lra q̄ ſic habet: Verbū diaboli infūdebāt ſibi. Verbū
diaboli fuit: Neq̄q̄z moriemī: Et mō p adulatores/ q̄ ſt orga
na ei⁹: dicit: Nequaq̄z adhuc moriemī: ſed reſtat vob magnū
tp̄s: Primo ad peccādū: ⁊ poſtmodū ad pęnitētiā faciendū.
Hoc ē qd̄ dicūt: Nūqd q̄ dormit/ p peccatū: nō adijci-
et vt resurgat/ p pęnitētiā. q.d. imo resurget. Et h est/ ver-
bū iniquū: q̄z ita decipiūt hoiem: ⁊ i peccato ſuo faciūt eū
mori anteq̄z resurgat. Unde Eſa.xxiij.d. Grauabit eā iniqtas
ſua ⁊ corruet ⁊ nō adijciet vt resurgat. De iſto ſōno dr Eph.
v.d. Surge q̄ dormis/ ⁊ exurge a mortuis. Nec differēdū ē:
quia iam est hora ſurgēdi: ſicut dicit apl̄us Ro.xiij.d. Hora
est iam nos de ſomno ſurgere. Et qui ſūt qui hoc faciunt de-
clarat/ dicens: p Eteni hō pacis meę/ vt vicini. q In
q̄ ſpaui: vt cōſanguinei ⁊ amici hui⁹ mūdi. r Qui ęde-
bat panes meos: ad lrā. ſ. cōmēſales. s Magnificauit
ſup me ſupplā-

Peccatū iudę fuit grauiſſimū

Ps.54.

Al. ⁊ dispoſuerūt. 50. dis. c. pōderet et. c. ſacerdotes

Al. ⁊ quē

Al. ⁊ amplificauit

Exo.24.

Eſa.3.a.

Allegorice ✠ suā in homīe. Hiere. xvij. a. Maledictꝰ q̃ cōfidit in homīe: et qui ponit carnē brachiū suum. Secūda/ ne hō credat se hoī. Job. ij. d. Ipse aūt iesus nō credebat semetipsū eis: eo q̃ ipse nosset oēs ꝛc. Hiere. xij. b. Fres tui ꝛ domꝰ patrĩ tui ipsi etiā pugnauerūt aduersus te/ ꝛ clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. Tertia ratio ē: vt hō christianꝰ discat psecutio/ nē sustinere/ nō solū ab inimicis: sz et a domesticis. Job. xv. c. Nō est seruus maior dño suo: si me psecuti sūt ꝛ vos psequent. Quarta est: vt homo ab amicis ꝛ familiaribus suis sibi caueat. Eccli. vj. b. Ab inimicis tuis separe/ ꝛ ab amicis tuis attēde. Mich. vij. b. Ab ea q̃ dormit in sinu tuo/ custodi claustra oris tui. Et ibidē: Nolite credere amico/ ꝛ nolite cōfidere in duce. Quīta est: vt ostenderet q̃ domestici efficaciores sunt ad nocendū. Gregorꝰ. Cū diabolus se ꝓpriis viribꝰ nihil aduersum nos ꝓficere cōspicit: p̃ linguas nobis adhęrentiū sęuit. Hieroꝰ. Nulla pestis efficacior ad nocendū/ q̃ familiaris inimicus. Matth: x. d. Inimici homīs domestici eius.

a me supplantationē. Tū aūt
b dñe miserē mei ꝛ rēsuscita me:
c ꝛ rētribuā eis. In hoc cōgnui
f g qm̃ voluisti me: qm̃ nō gaudebit inimicus meꝰ sup me.
b Nē autem ꝓpter innocentiam suscēpisti: ꝛ cōfirmasti
i k l m me in ꝓspectu tuo in ęternū.

Moraliter ✠ sup me supplātationē. i. magĩ q̃ inimici me supplātat: sic iacob supplātauit esau: quātū ad h̄ q̃ supplātatꝰ hęreditatē amittit: sed nō q̃tū ad hoc q̃ eā supplātator acq̃rit. Isti em̃ domestici auferūt hęreditatē ęternā: nō tū eā sibi acq̃rūt. Vñ pōt eis dici illud Matth. xxiij. b. Vę vobis q̃ claudit regnū cęlorꝫ ante homīes: Vos em̃ nē intratis/ nec introeūtes sinitĩ intrare. Eccli. xx. b. Homī fatuo nō erit amicus: ꝛ nō erit grā ī bonis illiꝰ: q̃ edūt panē illiꝰ: falsę linguę st. Et recte supplantāt qui in carnis voluptatibꝰ moriunt: Pes em̃ est affectꝰ: planta finis est volūtatis: sub planta est caro mortua: ꝛ ipsi in carne mortua termināt suā volūtatē. Notandū etiā q̃ est panis bonus/ ꝛ panis malus.

Bonꝰ
- Ad litterā. Esa. lviij. b. Frāge esuriēti panem tuum. Deut. viij. a. Nō in solo pane viuit homo.
- Ipsa trinitas. Lucĩ. xj. a. Amice accōmoda mihi tres panes. Matth. vj. b. Panē nostrū supsubstātiale da nobis hodie.
- Corpus christi. Job. vj. e. Ego sum panis viuus. Hiere. xj. d. Mittamꝰ lignū in panē eius.
- Ecclesia. j. Corĩ. x. d. Vnus panis multi sumus.
- Anima. Osee. ix. a. Panis eorꝫ anima ipsorū.
- Scriptura sacra. Esa. lv. a. Quare appenditis argētum vestrū ꝛ nō in panibꝰ? Threñ. iij. a. Paruuli petierūt panem: et nō est ꝛc.
- Quinq̃ libri moysi. Job. vj. a. Est puer vnus hic q̃ habet quīq̃ panes hordeaceos: p̃ quē quem significat moyses.
- Apostoli. Leuitĩ. xxiiij. a. Coques duodecim panes q̃ singuli habebūt duas decimas.
- Pęnitētia. iij. Regĩ. xix. a. Ecce ad caput eiꝰ panis sb cinericiꝰ. Et. j. Quia cinerē tāq̃ panē māducabā. (Ps. 101.)
- Charitas. Lucĩ. xj. b. Si petierit panē: nūquid lapidē dabit illi? Esa. xxxiij. c. Panis ei datꝰ ē: aq̃ eius (Ps. 104.)
- Robur ꝓdicatiōis. j. Orne firmamētū pa/ (fideles.
- nis cōtriuit. Esa. iij. a. Auferet dñs orne robur pa/
- Refectio ꝓtēplatiōis. Esa. xxx. e. Dabit ei (nis ꝛc.
- dñs panē artum ꝛ aquā breuē. Danielĩ. x. a. Panē desiderabil ē non comedi.
- Beatitudo ęterna. Genĩ. xlix. c. Aser pinguis panis eiꝰ. Lucĩ. xiiij. d. Beatꝰ qui māducabit panē in regno cęlorum.

Panis

Malꝰ
- Hęresis. Prouer. ix. d. Panis abscōditꝰ suauior.
- Mendaciū. Prouer. xx. c. Suauis est homī panis
- Delectatio carnalĩ. Job. xx. b. Panis eiꝰ (mēdacij. ī vtero illiꝰ vertet in fel aspidū intrinsecus.
- Adiutoriū ad malū. Josue. ix. Panes calidos sum/
- Hypocrisis. Osee. vij. c. Ephraim factꝰ ē (psimꝰ. sbcinericiꝰ panis q̃ nō reuersat. Luc. xij. a. Attēdite a fermēto phariseorꝫ/ qd̃ ē hypocrisis.

a Tu aūt dñe ꝛc. Allegorice. Tertia ps: in q̃ christꝰ post ꝓdictas tribulatiōes q̃si auis ad nidū recurrēs: orat patrē ꝛ petit suā resurrectionē. q. d. Illi ita fecerī: Tu aūt dñe/ pat: b Miserere mei: hois/ q̃ in ꝓdictis miseriis sum. c Et resuscita me/ gloriosa resurrectiōe. Postea petit vltionē inimicorꝫ/ dicēs: d Et retribuā eis: scz iudęis. Scdm hāc lectionē: retribuā/ ē optatiui mōi. Vel pōt eē idicaui: Et tūc ē cōminatio: Retribuā/ in ꝓsenti/ vt dispgant p̃ titū ꝛ vespasianū: ꝛ in futuro/ vt damnent nisi cōuersi fuerint. Et ꝓpter hoc h̄ dicit: retribuā/ q̃si tribuā in ꝓsenti: sed retribuā in futuro. Habito de vltione q̃tū ad exteriorē pęnā: subiūgit de cōfusiōe eorꝫ q̃tū ad interiorē dolorē. Vñ dic: e In hoc cognoui ꝛc. Hoc duplicit pōt legi. Primo sic: Cognoui qm̃ non gaudebit diu: inimicꝰ meꝰ/ iudęꝰ/ sup me. Quāto em̃ lętiores fuerūt iudęi de morte christi: tāto magis cōfusi fuerūt ꝛ dolētes de resurrectiōe ipsiꝰ. Cognoui/ dico: sz p̃ qd̃ exprimētū: In h̄: f Qm̃ voluisti me. i. qz cōplacui tibi intātū q̃ nō reliq̃res me in volūtate eorꝫ. Vel sic: Cognoui. i. alios cogĩscere feci hoc: Qm̃ voluisti me. i. dilexisti/ p̃ qd̃ te feci cogĩscere: ī h̄: g Qm̃ nō gaudebit inimicꝰ meꝰ sup me. q. d. p̃ hoc q̃ resuscitasti me ꝛ eripuisti me de manu pilati/ ꝛ de oī expectatiōe plebis iudęorꝫ/ cogĩuerī fideles: qz tu me dilexisti. Facta mentiōe de sua resurrectiōe: ponit cām illiꝰ. s. qz innocens passus ē. Vñ seq̃t: h Nē aūt ꝓpter innocentiā. q. d. nō inerito suscitasti me. Aūt/ pro sed. Sed ꝓpter innocētiā: quā/ licz pęnā nocentiū sustinerē/ habui. i Suscēpisti me/ de sepulchro: ꝛ suscęptū cadere nō pmisisti: Sed k Et cōfirmasti me/ glia ipassibilitatĩ ꝛ imortalitatĩ. Nō ad horam: sed m In ęternū: id est in ęterna beatitudne: quę est in conspectu tuo. Vel/ Confirmasti me/ vt essem/ in conspectu tuo in ęternum. Sequitur conclusio laudatiua.

✠ Bñdictus dñs

Moraliter/ debet dicere peccator supplātatꝰ: a Tu aūt dñe miserere mei: qz miser sum. c Et resuscita me: qz mortuꝰ sum. Resuscita/ dicit/ nō tm̃ suscita. q. d. iā alꝰ suscitasti me: ꝛ morti me iterū dedi/ reuertēs ad vomitū: Vñ iterꝫ me resuscita: ꝛ retribuā eis/ inimicis. s. illis tribꝰ: mūdo carni/ diabolo. Quibꝰ retribuit pęnitēs: cū de illis in pęnitentia vindictā sumit. De carne p̃ ieiuniū: de mūdo per elemosynas ꝛ mundi cōtemptū: de diabolo p̃ orationem ꝛ fraternum amorē. Tob. xij. b. Bona ē oro cū ieiunio ꝛ elemosyna: magis q̃ thesauros auri recōdere. Matth. xvij. c. Hoc genꝰ demoniorꝫ nō eijcit nisi p̃ orōnē ꝛ ieiuniū. Vl sic: b Miserere mei. i. libera me de statu miserię. c Et resuscita me. i. da mihi statū grę. d Et retribuā eis. i. des mihi statū glię/ vt eos iudicē recū. Facta petitiōe: puertit se ad gratiarū actionē de bñficijs iā ań collatis. Vñ dic e In hoc qm̃ voluisti me cogui qm̃ nō gaudebit inimicꝰ meꝰ/ finalit/ sup me: q̃si securꝰ peto tuā misericōdiā: licz reuersꝰ fuerim post pęnitētiā iterū ad pctm̃: qz ex h̄ q̃ iā alꝰ dignatꝰ es me suscipe ad pęnitētiā: ppēdo q̃ etiā adhuc me suscipies: ꝛ ira/ nō gaudebit inimicꝰ meꝰ/ diabolꝰ: sup me: cū me recępis ad pęnitētiā. Mich. vij. b. Ne lętetĩ inimica mea sup me/ qz cecidi: surgā: irā dñi portabo: qm̃ peccaui ei. Et sic in h̄ versu grās referēdo de ante collatis bñficijs: p̃ hoc inducit munificū largitorē ad danda amplioza: Vñ iaz q̃si suscępto eo qd̃ postulat/ subiūgit: h Nē aūt ꝓpter innocentiā/ recupandā. i Suscępisti/ manu misericō ad pęnitētiā: volēs me pducere ad illū mōtē tuū ad quē nullꝰ ascēdet nisi inocēs. Ps. Quis ascēdet ī montē dñi/ aut q̃s stabit ī loco sancto eiꝰ? Innocēs manibꝰ ꝛc. Job. xxij. d. Saluabit inocēs: saluabit aūt mūdicia manuū suarꝫ. k Et ꝓfirmasti me: vt decętero non reincidā in pctm̃: Vt fum. l In cōspectu tuo in ęternū. i. oibꝰ diebꝰ vitę meę tibi placeā: Scdm istā hutꝰ versus expositionem habet quędā collecta in quadragesima quę est talis:

✠ Deꝰ innocētię

Allegorice

Moraliter

Ps. 23.

Benedictus dñs. Et est vox christi gratias agentis de sua resurrectione: vel vox pphetę/vel ipsi ecclesię ipsi christo cōgratulātis: ⁊ p resurrectione illius ad quā nostra sequit gratias referētis. Dicit g: Bñdictus/sit/ b dñs/nō terremus: sed c Deus israel. i. credentiū populorum/qui deum p fidem contemplant. Et hoc nō ad temp: sed e A sęculo: id est ab initio. f Et in sęculū/futurū: quasi in hoc sęculo/⁊ in futuro sine fine. g Fiat fiat. Gemiatio innuit certitudinē de re desiderata/⁊ desiderij magnitudinē ī desiderāte. In hebrēo habet: Amē/amē. scōm Hieronymū q̄ hūc libū in q̄tuor diuisiōes partit. Hic terminat primus liber.

a Bñdictus dñs de israel a sęculo ⁊ i sęculū: †fiat fiat.
b c d e f g h In finem intellectus filijs chore: Psalmus

Al. †ter vicet dñis ppitius

Doraliter * Deus innocentię restitutor et amator/dirige ad te tuorū corda seruorū: vt spiritus tui feruore cōcepto/⁊ in fide inueniant stabiles ⁊ in opere efficaces. Vel de futuro pōt legi: Ad autē ppter innocentiā/vitę meę: suscepisti. i. suscipies ad gloriā. Et cōfirmasti me: id est cōfirmabis. In cōspectu tuo/vt te fruar/⁊ in te delecter. Prouer. viij. d. Delectabar p singulos dies coram eo. In ęternum: id est sine fine. Qui enī ibi suscipiet: iā decętero non timebit lapsum. Propter hoc dicit in Pš. ad ecclesiā triūphantē quę iam ibi suscepta est: Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū sion. Quoniā cōfortauit seras portarū tuarū ⁊c. Et post: Qui posuit fines tuos pacem. Multo fortius mediū: q̄ sp in finibus: ⁊ in marchia solet esse guerra. Istū versum deberet dicere quilibet p̄latus: Ad autē ppter innocētiā suscepisti: ī p̄lationē. Multi enim sunt quos deus non suscipit ad p̄lationem: sed ipsi sibi eam assumūt demētientes apostolū/qui dicit Heb. v. a. Nec quisq̄ sumit sibi honorē: sed qui vocat est a deo tanq̄ aaron. Sed nūq̄d mētit apostol: ⁊ Nō. Sed vere q̄ assumit sibi honorem nō est quisq̄: quia dum se aliquid magnū facere attemptat: sociū se facit illi qui non est: qui se aliquid magnū voluit facere/dicens: In cęlū ꝓscendā: sup astra cęli exaltabo solium meū: sedebo in monte testamēti: Esa. xliij. d. Et ad nihilū redactus est. Unde ibi sequit: Verūtamē ad infernū detraheris ⁊c. Et post: Quasi cadauer putridū nō habebis cōsortiū. Et quia multi tales hodie sunt in p̄lationibus: potest dici de illis illō Job. xviij. c. Habitēt ī tabernaculo ei. s. christi. i. in ecclesia: socij eius qui nō est. Quare aūt suscipiant a dño/ostendit cū dicit: Propter innocentiā. Uū cū peccator fit p̄latus/cōstat q̄ a dño non suscipit. Plerq̄ etiā a dño suscipiunt: et innocentes sunt quādo suscipiunt ad prelationē: Sed in p̄lationē mali fiunt. Et tales nō possūt dicere id quod hic sequit: Et cōfirmasti me in cōspectu tuo in ęternū: quia dñs p̄ijcit eos a suo cōspectu. De hoc habem exēplū in saul: quē ppter innocentiā suscepit domin: sicut dicit. j. Regl. xv. d. Nōne cū paruulus esses in oculis tuis/caput in tribubus israel factus es: Sed non confirmauit eum in conspectu suo: eo q̄ ille malus factus est. Unde in eodē capitulo dicit ei Samuel: Pro eo q̄ abiecisti sermonem domini: abiecit te dñs. In quo petrus significat: qui introductus est p ioh: annē in domū p̄ncipis sacerdotū: Sed ibi cū ancilla ad ignē/dominū negauit: Matth. xxvj. g. Cui aūt hęc quę p̄cedunt fecit domin/non debet ingratus esse: sed gratias deo referre/dicens q̄d sequit: a Bñdict: dñs de ⁊c. Bñdict: q̄ bñfactor: b Dominū: q̄ suor protector. c De: cultor exauditor. d Israel: speculator glia. e A sęculo: q̄ tēporaliū largitor. f In sęculū: q̄ eternorū pmissor. g Fiat: ppt bñficiū creationis. h Fiat: ppt bñficiū recreatiōis. Tob. xij. b. Benedicite deū cęli: ⁊ coram omnib viuētibus cōfitemini illi: q̄ fecit nobiscū misericordiā suā. Hāc nobiscū faciat misericors ⁊ miserator dominus: Amen.

Expositio Pš. XLI.

Q Uēadmodū desiderat ⁊c. Titulus. In finem intellectus filijs chore. In p̄cedenti psalmo ęgit de fide. Et quia fides sine charitate mortua est: ideo bene sequit iste psalmus: in quo agit de charitate. Et est sensus tituli talis: Intellectus/huius psalmi qui de charitate tractat: dirigens nos/in finem: id est ad christum diligendum/conuenit/filijs chore: id est imitatoribus crucifixi: quia sicut dicit. Job. xv. b. Maiorē hac dilectionem nemo habet vt animā suam ponat quis pro amicis suis. In hoc psalmo loquit fidelis solū deū sitiens. Materia de qua loquit/est charitas. Intētio/est monere ne desideriū temporale pręferat desiderio ęternę vitę. Modus. Bipertitus est psalm iste. Primo ostēdit vir iust esse desideriū suū/ad deum esse. Secundo spe dei confortat sensualitatē suam contra pturbationes: ibi: Quare tristis es anima mea. Agens ergo de charitate: quia desiderare est primus motus charitatis: a desiderio incipit/dicens: i Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum ⁊c. Notandum q̄ in Glosis dicit/q̄ ceruus caligantibus oculis extrahit serpentem a cauernis/suis naribus: quem cuz comederit/protinus currit ad fontez ⁊ bibit: ⁊ deinde proijcit cornua: ⁊ totus immutatur. Sicut ergo ceruus desiderat hausto veneno venire ad fontem aquarum: ita anima fidelis hominis hausto peccato: id est reuocato ad memoriā/desiderat venire ad deum/et venit ad fontem pēnitētię: in quo refrigeriū inuenit contra peccatum. Comparat autē vir iustus ceruo propter multas rationes: videlicet propter ppietates cerui: quę in viro iusto reperiri debent. Quę notari possunt his versib: Clune natās portat/vorat hydros/cornua mutat. Cor senis ossescit/salit/⁊ sitit/⁊ iuueneſcit. Siluester/sapid/viuax/velox/sine cauda. Pes dur/fuluusq̄ pil/venatio/fęt. Pugnat ob vxores/fusa pinguedine squalens: Surdus demissis bene rectis auribus audit. Hę proprietates competunt viro iusto. Ipse enim clune portat: fm illud Gal. vj. a. Alter alterius onera portate: Et hoc natās in hoc mari magno ⁊ spacioso/quod est mundus. Item iustus vorat hydros: id est peccata adnihilat. Osee. iij. b. Peccata populi mei comedent. Item cornua mutat: fm illud Roma. vj. d. Sicut exhibuistis membra vestra seruire immūdicię et iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iusticię in sanctificationem. Esaię. xl. g. Qui sperant in domino/mutabunt fortitudinem. Item cor iusti ossescit: id est magis et magis in bono solidat. Durum enim fuit cor apostoli/cum dixit ad Roma. viij. g. Certus sum q̄ neq̄ mors neq̄ vita neq̄ angeli/neq̄ p̄ncipatus ⁊c. poterūt nos separare a charitate christi. Et Roma. v. a. Gloriamur in tribulationibus. Item iustus salit vltra spinas diuitiarū/et lutum vel foueam luxurię. Esaię. xxxv. b. Tūc saliet sicut ceruus/claudus. Itē iustus sitit: sicut dicit hic. Item iuueneſcit: sicut dicit Eph. iij. f. Renouamini spū mētis vestrę. Col. iij. b. Expoliantes vos veterē hominē. Pš. Renouabit vt aqle iuuēt tua. Itē iust est siluester. i. in mōtib ⁊ excelsis habitās. Pš. Mōtes excelsi ceruis petra refugiū herinaciis. Itē est sapidus. Eccli. xlix. a. In omī ore quasi mel indulcabit memoria ei. Item est viuax: quia vita cōtemplatiua hic incipit ⁊ nunq̄ desinit. Sap. v. c. Iusti autem in perpetuū viuent. Item est velox. Eccli. xxxj. c. In omnibus operibus tuis esto velox. Itez est sine cauda: id est sine operculo peccatorū per hypocrisim. j. Pet. ij. c. Meq̄ velamentū habentes malicię libertatē. Item habet pedem durum: id est affectum solidum. Abacuk. iij. d. Ponet pedes meos quasi ceruorū. Item habet pilus fuluū: id est carnem pallidam: fm quod dicit Poeta. Palleat omis amans/color est hic aptus amanti. Matth. iij. a. Johannes erat vestitus pilis camelorū. Item iustus est venatio diaboli ⁊ malorum hominū. Eccli. xiij. c. Venatio leonis onager in heremo: sic et pascua diuitū sūt pauperes. Itē multos habet fetus: id est multa bona opera: quorum matres sūt virtutes. Judicū. viij. g. Habuit hierobaal septuagita filios/eo q̄ plres habuit vxores.

Q †Uēadmodū (XLI. desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus.

Al. †Sicut

Partitio psalmi

Vir iustus cōparatur ceruo

Versus

Ouidius li. 1. de arte

Pš. 102.

Pš. 103.